

παῖδι

παῖδι κ. **παγίδι, το**, ουσ. [<μτγν. παγίδιον, υποκορ. του αρχ. ουσ. παγίς], συνήθως στον πλ. **τα παῖδια** κ. **παγίδια**, τα πλευρά του σκελετού ανθρώπου ή ζώου: «τον έριξαν κάτω και τον χτυπούσαν κλοτσιές στα παῖδια του». Υποκορ. **παῖδάκι, το** (βλ. λ.).

- *θα σου σπάσω τα παῖδια*, (απειλητικά ή προειδοποιητικά) θα σε δείρω πολύ άγρια, θα σε ξυλοφορτώσω: «αν ξανακάνεις φασαρία το μεσημέρι την ώρα που κοιμάμαι, θα σου σπάσω τα παῖδια»·

- *θα σου τσακίσω τα παῖδια*, βλ. φρ. *θα σου σπάσω τα παῖδια*·

- *του 'σπασε τα παῖδια*, τον έδειρε πολύ άγρια, τον ξυλοφόρτωσε: «κάποια στιγμή αρπάχτηκαν στα χέρια και ο δικός σου του 'σπασε τα παῖδια»·

- *του τσάκισε τα παῖδια*, βλ. φρ. *του 'σπασε τα παῖδια*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας